

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 59

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 733 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală	2-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.10. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și desfășurare a activităților la bordul navelor și ambarcațiunilor din Forțele Navale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.57/2013.....	8
ACTE ALE COLEGIULUI FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA	
1. — Decizie privind organizarea de noi alegeri la nivelul unor colegii teritoriale pentru mandatul 2016—2020, adoptarea Regulamentului electoral și luarea unor măsuri organizatorice	9-15
ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA	
8. — Hotărâre pentru aprobarea publicării Tabloului Asociației Naționale a Evaluatoarelor Autorizați din România în anul 2016	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 733**

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Simona Pașcu (fostă Neaga) în Dosarul nr. 475/35/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.063D/2015.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că, deși art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală conferă dreptul de a ataca în fața judecătorului de cameră preliminară atât soluțiile de clasare, cât și pe cele de renunțare la urmărirea penală, art. 341 din același cod se referă doar la soluțiile de clasare ale procurorului. Reiese că, potrivit art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală, nu există posibilitatea de a ataca în fața instanței soluțiile procurorului de renunțare la urmărirea penală. Această opțiune a legiuitorului încalcă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât este vorba de existența unei acuzații în materie penală, acuzație împotriva căreia partea nu are acces la o instanță de judecată. De asemenea arată că o soluție de admitere a unei astfel de excepții de neconstituționalitate a fost pronunțată de Curtea Constituțională încă din anul 1997, prin Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, prin care Curtea a constatat că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală din 1968 erau neconstituționale, întrucât nu permiteau formularea unei plângeri împotriva soluțiilor procurorului decât în cadrul Ministerului Public, neexistând posibilitatea accesului la o instanță judecătorească, astfel încât era încălcat art. 21 din Constituție. Precizează că autoarea excepției a formulat, concomitent cu ridicarea excepției de neconstituționalitate, o cerere de pronunțare a unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Întrucât este vorba, în mod evident, de o soluție a legiuitorului care încalcă prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale și ale art. 21 din Constituție, apreciază că se impune pronunțarea unei soluții de admitere a excepției de neconstituționalitate. Mai învederează că, în procedura de judecată a cererii de pronunțare a unei hotărâri prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție, la termenul din 16 septembrie 2015, a amânat dosarul pentru 29 octombrie 2015, în vederea pronunțării unei decizii de către Curtea Constituțională. Totodată, solicită, în temeiul art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, extinderea obiectului excepției la dispozițiile art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, text care prevede posibilitatea atacării doar a soluției de clasare dispuse de procuror după punerea în mișcare a acțiunii penale. Pentru aceleași argumente, o soluție de renunțare la urmărirea penală, dispusă după punerea în mișcare a acțiunii penale, trebuie să poată fi supusă cenzurii unei instanțe judecătorești. Reprezentantul Ministerului Public solicită Curții să constate că art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală sunt constituționale numai în măsura în care permit atacarea, la judecătorul de cameră preliminară, a soluțiilor procurorului de renunțare la urmărirea penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 475/35/2014, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Simona Pașcu (fostă Neaga) cu ocazia soluționării plângerii inculpatei împotriva unei soluții de renunțare la urmărirea penală dispuse prin rechizitoriu.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, deși art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală conferă dreptul de a ataca soluția de renunțare la urmărirea penală cu plângere la judecătorul de cameră preliminară, textul de lege criticat nu prevede ca soluție — în ipoteza admiterii plângerii formulate de persoana față de care s-a dispus netrimiteră în judecată — schimbarea soluției din renunțare la urmărirea penală în clasare. Arată că art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — care instituie o serie de exigențe de natură procedurală cu privire la dreptul la un proces echitabil, și anume judecarea în mod public, termenul rezonabil, independența și imparțialitatea instanței, care este instituită de lege, pronunțarea

în mod public a hotărârii, protecția vieții private a părților etc. — garantează mai întâi de toate „dreptul la un tribunal”, ca fiind cel care permite punerea în valoare a garanțiilor procedurale amintite. Caracterul echitabil, publicitatea și celeritatea procesului penal nu ar prezenta absolut niciun interes în absența procesului însuși. De asemenea precizează că, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a elaborat principiul potrivit căruia, prin Convenție, sunt garantate drepturi și libertăți concrete și efective, iar nu teoretice și iluzorii.

6. Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală încălcând prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, cu toate că, potrivit art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoana a cărei plângere împotriva soluției de renunțare la urmărirea penală, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, în fapt, așa cum rezultă din art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală, nu este prevăzută posibilitatea schimbării soluției procurorului din renunțare în clasare. Apreciază că, în aceste condiții, plângerea are un caracter pur formal, persoana interesată neavând posibilitatea de a obține soluția urmărită.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** menționează că a transmis punctul său de vedere în dosarele nr. 374D/2014 și nr. 538D/2014, acesta fiind reținut în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, și în Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Arată că își menține punctul de vedere anterior exprimat.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală, modificate prin art. 102 pct. 218 din Legea nr. 255/2013 pentru

punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*În cauzele în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune una dintre următoarele soluții: [...] c) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că procurorul, ca titular al dreptului de a exercita acțiunea penală, este cel care decide cu privire la rezultatul urmăririi penale, fie prin trimiterea în judecată a inculpatului, fie prin adoptarea unei alte soluții. Terminarea urmăririi are, însă, un caracter relativ, întrucât există posibilitatea ca urmărirea penală să fie reluată, actele emise de procuror nebucurându-se de autoritate de lucru judecat.

14. În viziunea noului Cod de procedură penală, punerea în mișcare a acțiunii penale nu mai este posibilă la terminarea urmăririi, procurorul fiind obligat să dispună acest act procesual în cursul urmăririi, prin ordonanță, de îndată ce constată că există probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există niciunul din cazurile prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, cazuri care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale. Administrarea de probatorii după declanșarea urmăririi penale are rolul de a lămuri cauza sub toate aspectele — existența faptei, identitatea făptuitorului și responsabilitatea penală a acestuia —, pentru a se putea dispune, la finalizarea ei, fie o soluție de trimitere în judecată, fie o soluție de netrimite în judecată. Acestea sunt tipurile de soluții ce pot fi emise la sfârșitul urmăririi penale, soluționarea fazei fiind în competența exclusivă a procurorului. Deși reglementată distinct, ca procedură specială, încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției constituie tot o modalitate de finalizare a urmăririi penale — nefiind nici dispoziție de netrimite, nici dispoziție de trimitere în judecată —, în măsura în care acordul de recunoaștere este validat de către instanța de judecată. În afara soluțiilor de trimitere și de netrimite în judecată, care pot fi dispuse numai după începerea și desfășurarea urmăririi penale, noul Cod de procedură penală permite procurorului să dispună și o soluție de neurmărire penală, echivalentul soluției de neîncepere a urmăririi penale din vechiul cod.

15. În ceea ce privește soluțiile de neurmărire și netrimite în judecată prevăzute de noua lege procesual penală, acestea sunt clasarea și renunțarea la urmărirea penală, iar actele prin care se dispun sunt ordonanța și, în anumite cazuri, rechizitoriu. Astfel, dacă pentru unul dintre inculpați sau pentru una dintre infracțiuni se dispune trimiterea în judecată, iar pentru ceilalți inculpați ori pentru celelalte fapte procurorul dă soluție de clasare sau de renunțare la urmărirea penală, actele de dispoziție pentru ambele situații vor fi cuprinse în rechizitoriu,

care se substituie ordonanței. În acest caz, faptele și persoanele care constituie obiectul dispozițiilor de netrimitere în judecată, deși cuprinse în rechizitoriu, nu vor fi obiect al judecății.

16. Soluția de clasare poate fi dată exclusiv de procuror, prin ordonanță, respectiv prin rechizitoriu, din oficiu sau la propunerea motivată a organului de cercetare penală. Noul Cod de procedură penală reglementează două situații ce determină dispunerea clasării, și anume clasarea exclusiv ca soluție de neurmărire penală — atunci când nu se poate începe urmărirea penală, întrucât nu sunt întrunite condițiile de fond și de formă esențiale ale sesizării — și clasarea ca urmare a constatării incidenței unuia dintre cazurile de împiedicare a punerii în mișcare și a exercitării acțiunii penale prevăzute de art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală.

17. Similar clasării, soluția de renunțare la urmărirea penală se poate dispune tot doar de către procuror, prin ordonanță, respectiv prin rechizitoriu, din oficiu sau la propunerea motivată a organului de cercetare penală. Renunțarea la urmărirea penală constituie o modalitate de rezolvare a cauzei atât în situația în care nu s-a început urmărirea, cât și atunci când s-a început urmărirea, dar se ajunge la concluzia că nu există un interes public în continuarea acesteia. Astfel, potrivit art. 318 alin. (1) și (2) din noul Cod de procedură penală, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani, procurorul poate renunța la urmărirea penală când, în raport cu conținutul faptei, cu modul și mijloacele de săvârșire, cu scopul urmărit și cu împrejurările concrete de săvârșire, cu urmările produse sau care s-ar fi putut produce prin săvârșirea infracțiunii, constată că nu există un interes public în urmărirea acesteia; când autorul faptei este cunoscut, la aprecierea interesului public sunt avute în vedere și persoana suspectului sau a inculpatului, conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii și eforturile depuse pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii. Temeiul juridic al soluției de renunțare la urmărirea penală, și anume lipsa interesului public în urmărirea penală a infracțiunii și a suspectului sau a inculpatului (când autorul faptei este cunoscut), este reglementat separat de cazurile de împiedicare a punerii în mișcare și a exercitării acțiunii penale — prevăzute de art. 16 alin. (1) din noul Cod de procedură penală și care constituie temeiurile de drept ale soluției de clasare — și, spre deosebire de acestea, este lăsat la aprecierea procurorului.

18. Potrivit doctrinei, reglementarea soluției de renunțare la urmărirea penală introduce în legislația procesual penală română principiul oportunității urmăririi penale și face trecerea de la un sistem de urmărire obligatorie, guvernat de principiul legalității acuzării, la un sistem de urmărire bazat pe principiul oportunității acuzării. Această schimbare de optică a legiuitorului este legată de supraîncărcarea organelor judiciare cu cauze penale și de necesitatea creării unei soluții intermediare, pentru faptele de gravitate redusă, între soluția de trimitere în judecată și cea de clasare, caracterizată prin absența oricărei sancționări sau atenționări a făptuitorului. Renunțarea la urmărirea penală este considerată, într-o opinie, ca fiind o instituție procesual penală cu caracter de noutate, care vine să suplinească atât soluția de scoatere de sub urmărire dispusă de procuror pentru cazul de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzut de art. 10 alin. 1 lit. b¹) din Codul de procedură penală din 1968 (fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni), cât și soluția de încetare a procesului penal pronunțată de instanță în cazul prevăzut de art. 10 alin. 1 lit. i) din Codul de procedură penală din 1968 (s-a dispus înlocuirea răspunderii penale).

19. Curtea reține că vechiul Cod penal reglementa, în art. 18¹, instituția „faptei care nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni”, aplicabilă faptelor „lipsite în mod vădit de importanță”, căreia îi corespundea cazul de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzut de art. 10 alin. 1 lit. b¹) din Codul de procedură penală din 1968, care, la rândul lui, atrăgea — în cursul urmăririi penale — soluția de scoatere de sub urmărire, respectiv — în cursul judecății — soluția de achitare. În plus, în condițiile art. 90 din Codul penal anterior, instanța avea posibilitatea de a dispune înlocuirea răspunderii penale cu răspunderea care atrăgea o sancțiune cu caracter administrativ, situație în care instanța pronunța încetarea procesului penal, pentru cazul prevăzut de art. 10 alin. 1 lit. i) din Codul de procedură penală din 1968, și aplica una din sancțiunile cu caracter administrativ prevăzute de art. 91 din vechiul Cod penal.

20. În ceea ce privește procedura plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată, aceasta este reglementată de art. 340 și art. 341 din noul Cod de procedură penală. Din perspectiva evoluției legislației procesual penale în această materie, un pas important îl reprezintă Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 6 martie 1998, prin care Curtea a constatat că art. 278 din Codul de procedură penală din 1968 este constituțional numai în măsura în care nu oprește persoana nemulțumită de soluționarea plângerii împotriva măsurilor sau actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta și care nu ajung în fața instanțelor judecătorești să se adreseze justiției în temeiul art. 21 din Constituție, ce urmează să se aplice în mod direct. Rațiunea acestei interpretări constă în aceea că actele prin care procurorul pune capăt conflictului de drept penal, fiind modalități de înfăptuire a justiției, trebuie să fie supuse cenzurii judecătorului. Prin decizia menționată, Curtea a reținut necesitatea unei intervenții a legiuitorului, care să reglementeze dreptul persoanei nemulțumite de soluția dată plângerii sale contra actelor procurorului de a se adresa instanței de judecată competente.

21. Ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 486 din 2 decembrie 1997, prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003), au fost introduse în Codul de procedură penală din 1968 dispozițiile art. 278¹ — modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006) și prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010) — care reglementau procedura plângerii în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată. Soluțiile pe care judecătorul le putea pronunța în această procedură erau stabilite la alin. 8 al art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968, fără a se prevedea, însă, posibilitatea ca judecătorul să admită plângerea formulată de persoana față de care s-a dispus netrimiterea în judecată și să schimbe temeiul de drept al soluției date de procuror.

22. Creându-se o practică judiciară neunitară, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite a stabilit, prin Decizia nr. 44 din 13 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 22 iunie 2009, pronunțată în recurs în interesul legii, că, în cazul plângerii formulate în baza art. 278¹ din Codul de procedură penală (din 1968) de persoana

față de care s-a dispus netrimiterea în judecată și care solicită schimbarea temeiului de drept al soluției dispuse prin rezoluție sau ordonanță ori dispoziția cuprinsă în rechizitoriu, în ipoteza unei instrumentări complete, instanța poate dispune schimbarea acestuia, în condițiile art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală (din 1968). Pentru a ajunge la această interpretare, instanța supremă a reținut, prin decizia menționată anterior, că, „potrivit dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) și c) din Codul de procedură penală, atunci când judecătorul constată că plângerea împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată este întemeiată, o admite, desființează rezoluția sau ordonanța atacată, procedând, după caz, astfel:

În cazul prevăzut la lit. b), trimite cauza procurorului, în vederea începerii urmăririi penale sau redeschiderii urmăririi penale, în ipoteza unei urmăririi penale inexistente sau incomplete.

Spre deosebire de această situație, în cazul prevăzut la lit. c) a aceluiași articol, dacă se constată că probele existente la dosar sunt suficiente, judecătorul va reține cauza spre judecare. Prin urmare, în acest ultim caz, faza urmăririi penale este realizată complet, însă a avut loc o apreciere eronată a probelor”. Înalta Curte de Casație și Justiție a mai reținut că, „în ipoteza plângerii formulate de însăși persoana față de care s-a dispus netrimiterea în judecată, ar fi de neconceput ca tocmai plângerea ei să se constituie în act de sesizare a instanței împotriva sa, cu încălcarea implicită a principiului procesual *non reformatio in pejus*. De aceea, în raport cu aceste limite în care poate fi circumscris controlul judiciar în cadrul procedurii reglementate în art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, în ipoteza în care persoana față de care s-a dispus netrimiterea în judecată solicită schimbarea temeiului de drept al acestei soluții, dispusă prin rezoluție sau ordonanță ori prin dispoziția cuprinsă în rechizitoriu, dacă se apreciază că este întemeiată plângerea prin care s-a invocat neefectuarea urmăririi penale sau caracterul ei incomplet, judecătorul nu poate pronunța decât soluția prevăzută la alin. 8 lit. b) din același articol. Tot astfel, trebuie admis că, în ipoteza când probatoriul este complet și nu se impune trimiterea cauzei la procuror, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, judecătorul are de asemenea posibilitatea să schimbe temeiul de drept al soluției dispuse de procuror, tot în cadrul aplicării dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală”.

23. Cele statuate prin Decizia nr. 44 din 13 octombrie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiunile Unite au fost preluate în dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din noul Cod de procedură penală, în baza cărora, în procedura destinată soluționării plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată, judecătorul de cameră preliminară poate modifica temeiul juridic al soluției de clasare atacate. În acest sens, potrivit art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 din Codul de procedură penală poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Soluțiile care pot fi pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în această procedură, în cazul în care nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală, sunt cele prevăzute de art. 341 alin. (6) din Codul de procedură penală: a) respinge plângerea, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată; b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror

pentru a începe sau pentru a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală; c) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea. În cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală, judecătorul de cameră preliminară poate pronunța una din soluțiile prevăzute de art. 341 alin. (7) din Codul de procedură penală: 1. respinge plângerea ca tardivă sau inadmisibilă; 2. verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și: a) respinge plângerea ca nefondată; b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală; c) admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecării cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente, trimițând dosarul spre repartizare aleatorie; d) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.

24. Din formularea dispozițiilor art. 340 alin. (1) și ale art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală reiese că, raportat la cele statuate prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiunile Unite nr. 44 din 13 octombrie 2008, legiuitorul a extins sfera persoanelor care pot contesta temeiul juridic al soluției de clasare, în sensul că petentul nu trebuie să fi avut neapărat calitatea de suspect sau inculpat, ci poate fi și persoana vătămată, partea civilă sau partea responsabilă civilmente. De exemplu, persoana vătămată poate solicita schimbarea temeiului de drept al clasării din art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală (fapta nu există) în art. 16 alin. (1) lit. b) din același cod (fapta nu este prevăzută de lege), pentru a-și deschide, astfel, calea unei acțiuni în răspundere civilă delictuală.

25. Soluția schimbării temeiului juridic al soluției de clasare atacate, prevăzută de alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) ale art. 341 din Codul de procedură penală, spre deosebire de soluțiile de la alin. (6) lit. b) și alin. (7) pct. 2 lit. b) ale aceluiași articol, vizează ipoteza în care judecătorul de cameră preliminară constată că nu se impune trimiterea cauzei la procuror pentru a începe sau pentru a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală, respectiv — în cazul în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare — pentru a completa urmărirea penală. Prin urmare, dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală stabilesc soluția (admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea) pe care judecătorul de cameră preliminară o poate pronunța în ipoteza în care probatoriul este complet, însă procurorul a făcut o apreciere eronată a probelor.

26. Cu toate că, potrivit art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, obiectul plângerii îl poate constitui atât soluția de clasare, cât și soluția de renunțare la urmărirea penală, Curtea observă că, în ipoteza în care probatoriul este complet și nu se impune trimiterea cauzei la procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune, în condițiile art. 341 alin. (6) lit. c) și alin. (7) pct. 2

lit. d) din Codul de procedură penală, doar cu privire la schimbarea temeiului de drept al soluției de clasare atacate, iar nu și cu privire la plângerea formulată împotriva soluției de renunțare la urmărirea penală de către persoana care a avut calitatea de suspect sau de inculpat, respectiv de parte responsabilă civilmente, deși soluția de renunțare la urmărirea penală constituie o modalitate de rezolvare a cauzei penale de către procuror, iar plângerea în fața judecătorului trebuie să primească soluționare, cu respectarea principiului procesual *non reformatio in pejus*.

27. În noul Cod de procedură penală, temeiurile de drept ale soluțiilor de neurmărire și de netrimitere în judecată nu mai au o reglementare comună, așa cum se întâmpla sub imperiul Codului de procedură penală din 1968, care stabilea, în art. 10 alin. 1, atât cazurile în care procurorul dispunea scoaterea de sub urmărire [art. 10 alin. 1 lit. a)—e), când exista învinuit sau inculpat în cauză], cât și pe cele în care dădea soluția de încetare a urmăririi penale [art. 10 alin. 1 lit. f)—h), i¹) și j)], când exista învinuit sau inculpat în cauză]. Ca urmare a Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secțiunile Unite nr. 44 din 13 octombrie 2008, în procedura reglementată de art. 278¹ din Codul de procedură penală din 1968, era, astfel, posibilă schimbarea temeiului juridic al soluției procurorului, la solicitarea persoanei față de care s-a dispus netrimiterea în judecată, din art. 10 alin. 1 lit. b¹) din Codul de procedură penală din 1968 (fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni) în art. 10 alin. 1 lit. a) din vechiul cod (fapta nu există).

28. În această privință, Curtea reține că, prin aceeași încheiere din 23 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 475/35/2014, prin care a fost sesizată cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea chestiunii de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală, urmând ca instanța supremă să lămurească dacă judecătorul de cameră preliminară investit cu soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de renunțare la urmărirea penală are posibilitatea ca, în urma admiterii plângerii, să schimbe soluția din renunțare la urmărirea penală în clasare atunci când petentul invocă unul din temeiurile de drept care atrag ca și consecință imediată pronunțarea unei soluții de clasare.

29. Cu privire la textul de lege care face obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală încalcă principiul liberului acces la justiție consacrat de prevederile art. 21 din Constituție, prin împiedicarea unui acces efectiv la justiție în cazul plângerii formulate împotriva soluției de renunțare la urmărirea penală de către persoana care a avut calitatea de suspect, în ipoteza în care probatoriul este complet și nu se impune trimiterea cauzei la procuror în vederea redeschiderii urmăririi penale. Accesul la justiție al persoanei care a avut calitatea de suspect, deși consacrat expres de art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu este unul efectiv, din moment ce, în ipoteza în care urmărirea penală este realizată complet, însă a avut loc o apreciere eronată a probelor, plângerea formulată împotriva soluției de renunțare la urmărirea penală, prin care se invocă unul din temeiurile de drept care atrag pronunțarea unei soluții de clasare, nu poate fi soluționată favorabil. Astfel, interesele legitime ale suspectului față de care procurorul a dispus renunțarea la urmărirea penală nu pot fi apărate în justiție în mod efectiv, întrucât soluția prin care

procurorul pune capăt conflictului de drept penal, deși este o modalitate de înlăturare a justiției, nu poate fi cenzurată de judecător în vederea restabilirii intereselor legitime încălcate. Or, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, principiul accesului liber la justiție — consacrat de Constituție în art. 21, care la alin. (1) prevede că „*orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime*” — înseamnă posibilitatea juridică de a avea acces, pe de o parte, la structurile judecătorești, iar, pe de altă parte, la mijloacele procedurale prin care justiția se înlătură, având în vedere că prin *justiție* se înțelege atât sistemul instanțelor judecătorești, cât și activitatea de soluționare a cauzelor civile, administrative, penale etc., în vederea aplicării de sancțiuni și restabilirii drepturilor și intereselor legitime încălcate. Este adevărat că regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești sunt de competența exclusivă a legiuitorului — așa cum rezultă din art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*” — însă, legiuitorul, în alegerea soluțiilor sale legislative, trebuie să țină seama de toate prevederile constituționale, neputându-le eluda în exercitarea competenței sale în materie de procedură, în caz contrar, încălcându-se prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia, „*în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*” (Decizia nr. 953 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, și Decizia nr. 347 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 9 mai 2007). Așadar, în această cheie trebuie interpretat principiul liberului acces la justiție, care presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza procedurile judiciare, în formele și în modalitățile instituite de lege. Totodată, regula stabilită de art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngriji accesul la justiție, semnifică faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau grup social (Decizia nr. 60 din 14 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, și Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

30. Accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Legea fundamentală, reprezintă o valorificare a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, paragrafele 31—35, exigențele art. 6 din Convenție, interpretate în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, sunt implicit aplicabile în justiție în temeiul art. 20 din Constituție, inclusiv în procedura plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată. Sub aspectul dreptului de acces la justiție, Curtea de la Strasbourg a stabilit, în mod constant, în jurisprudența sa, că dreptul de acces la o instanță judecătorească constituie un element inerent al dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenție (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, Hotărârea din 30 octombrie 1998, pronunțată în Cauza *F.E. împotriva Franței*, paragraful 44, Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *McVicar împotriva Regatului Unit*, paragraful 46). În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 6

paragraful 1 din Convenție consacră „dreptul la un tribunal”, în raport cu care dreptul de acces, și anume dreptul de a sesiza instanța judecătorească competentă, nu constituie decât un aspect, la care se adaugă garanțiile referitoare la organizarea și la compunerea instanței, respectiv la procedura de judecată, toate aceste aspecte formând dreptul la un proces echitabil (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 36). Convenția are ca scop să protejeze drepturi concrete și efective, nu drepturi teoretice sau iluzorii, afirmație ce vizează în mod special dreptul de acces la o instanță judecătorească, având în vedere locul deosebit pe care dreptul la un proces echitabil îl ocupă într-o societate democratică (Hotărârea din 9 octombrie 1979, pronunțată în Cauza *Airey împotriva Irlandei*, paragraful 24, Hotărârea din 15 februarie 2005, pronunțată în Cauza *Steel și Morris împotriva Regatului Unit*, paragraful 59). În această privință, Curtea de la Strasbourg a reținut că faptul de a putea folosi căile de atac interne nu respectă în mod necesar imperativele art. 6 paragraful 1 din Convenție, ci mai trebuie constatat faptul că nivelul de acces asigurat de legislația națională este suficient pentru a asigura persoanelor interesate „dreptul la o instanță”, ținând cont de principiul preeminenței dreptului într-o societate democratică (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 34—35, Hotărârea din 6 decembrie 2001, pronunțată în Cauza *Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, paragraful 26, Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 35, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006).

31. Prin urmare, dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 21 din Constituție, prin împiedicarea unui acces efectiv la justiție în cazul plângerii formulate împotriva soluției de renunțare la urmărirea penală de

către persoana care a avut calitatea de suspect, în ipoteza în care probatoriul este complet.

32. Potrivit art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, care prevede că, „în caz de admitere a excepției, Curtea se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate prevederile menționate în sesizare”, Curtea urmează să extindă controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, de care nu pot fi dissociate dispozițiile de lege cu care a fost sesizată. Textul asupra căruia se extinde controlul de constituționalitate are următorul cuprins: „În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară: [...] 2. verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și: [...] d) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea”.

33. Curtea, având în vedere principiul procesual *non reformatio in pejus*, constată că dispozițiile art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală, care prevăd, pentru situația în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare, o soluție legislativă identică cu cea reglementată de art. 341 alin. (6) lit. c) din același cod, încalcă, pentru motivele mai sus arătate, prevederile art. 21 din Constituție, prin împiedicarea unui acces efectiv la justiție în cazul plângerii formulate împotriva soluției de renunțare la urmărirea penală de către persoana care a avut calitatea de inculpat, respectiv de parte responsabilă civilmente, în ipoteza în care probatoriul este complet.

34. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Simona Pașcu (fostă Neaga) în Dosarul nr. 475/35/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. c) și, prin extindere, ale art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale prin împiedicarea accesului la justiție în cazul soluțiilor de renunțare la urmărirea penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și desfășurare a activităților la bordul navelor și ambarcațiunilor din Forțele Navale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.57/2013

Pentru aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) lit. j) și o) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul de organizare și desfășurare a activităților la bordul navelor și ambarcațiunilor din Forțele Navale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.57/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 și 422 bis din 11 iulie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) După categoriile de misiuni pe care le îndeplinesc, navele militare din înzestrarea Forțelor Navale se împart în:

- a) nave de luptă;
- b) nave de sprijin de luptă;
- c) nave de sprijin logistic;
- d) nave speciale;
- e) nave școală.

(2) Navele de luptă sunt: distrugătoare, fregate, corvete, submarine, nave/vedete purtătoare de artilerie, de torpile și rachete, nave dragoare, vânătoare de mine și puitoare de mine, vedete maritime, vedete fluviale, vedete blindate și monitoare.

(3) Navele de sprijin de luptă sunt: nave hidrografice și nave de război electronic.

(4) Navele de sprijin logistic sunt: remorchere, șalupe, ceamuri, bacuri, nave de transport, tancuri de combustibil și de apă și alte nave logistice.

(5) Navele speciale sunt: nave de comandament, nave/vedete pentru scafandri, nave de intervenție rapidă și nave de patrulare.”

2. Articolul 468 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 468. — Personalul care execută serviciul de permanență la bordul navelor și ambarcațiunilor din Forțele

Navale beneficiază de recuperare în condițiile prevăzute la secțiunea «Timpul pentru odihnă și pentru recuperare după executarea serviciului interior» din Regulamentul serviciului interior, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.97/2014.”

3. Articolul 718 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 718. — Anexele nr. 1—22 fac parte integrantă din prezentul regulament.”

4. După articolul 718 se introduce un nou articol, articolul 719, cu următorul cuprins:

„Art. 719. — Prezentul regulament implementează parțial prevederi din STANAG 1166 MAROPS — Edition 8 — APP-20 STANDARD SHIP DESIGNATOR SYSTEM, pentru realizarea interoperabilității cu structurile similare din statele NATO, a căror corespondență este prevăzută în anexa nr. 22.”

5. La anexa nr. 13, partea introductivă a punctului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. Mărcile de comandament ale șefului Statului Major al Forțelor Navale, comandantului Flotei, comandantului marii unități și ale comandantului unei grupări de nave constituite temporar sunt reprezentate într-o pânză de formă dreptunghiulară, împărțită în 4 dreptunghiuri egale astfel:”

6. La anexa nr. 13 se abrogă modelul de marcă de comandament a loțiitorului șefului Statului Major al Forțelor Navale.

7. După anexa nr. 21 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 22, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,

Mihnea Ioan Motoc

București, 11 ianuarie 2016.

Nr. M.10.

ANEXĂ

(Anexa nr. 22 la regulament)

C O R E S P O N D E N Ț A

dintre prevederile Regulamentului de organizare și desfășurare a activităților la bordul navelor și ambarcațiunilor din Forțele Navale și STANAG 1166 MAROPS, Edition 8 — APP-20 STANDARD SHIP DESIGNATOR SYSTEM

Nr. crt.	Regulamentul de organizare și desfășurare a activităților la bordul navelor și ambarcațiunilor din Forțele Navale	APP-20 Edition A — STANDARD SHIP DESIGNATOR SYSTEM
1.	art. 8 lit. a)	Chapter 1, art. 0102, lit. a.
2.	art. 8 lit. c)	Chapter 1, art. 0102, lit. b.

ACTE ALE COLEGIULUI FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE**privind organizarea de noi alegeri la nivelul unor colegii teritoriale pentru mandatul 2016—2020, adoptarea Regulamentului electoral și luarea unor măsuri organizatorice**

Văzând referatul Comisiei Electorale Centrale privind modul de desfășurare și finalizare a procesului electoral desfășurat în perioada noiembrie—decembrie 2015 la nivelul colegiilor teritoriale, respectiv validarea alegerilor desfășurate la nivelul a 26 de colegii teritoriale, precum și invalidarea totală sau parțială a alegerilor desfășurate la nivelul a 16 colegii teritoriale,

în temeiul art. 613 și 648 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare, a art. 2.013 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv art. 89 și 97 din Statutul Colegiului Farmaciștilor din România, aprobat prin Decizia Adunării Generale Naționale a Colegiului Farmaciștilor din România nr. 2/2009 privind aprobarea Statutului Colegiului Farmaciștilor din România și a Codului deontologic al farmacistului,

Consiliul Național al Colegiului Farmaciștilor din România d e c i d e:

Art. 1. — (1) La nivelul colegiilor teritoriale și pentru organismele prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta decizie, se vor organiza și se vor desfășura noi alegeri în vederea desemnării noilor membri ai organelor de conducere, ai Comisiei de cenzori și ai Comisiei de disciplină pentru mandatul 2016—2020.

(2) Pentru alegerile prevăzute la alin. (1), perioadele, respectiv datele în care urmează să înceapă, respectiv să se desfășoare procesul electoral sunt:

a) depunerea candidaturilor se va face în perioada 4—7 februarie 2016;

b) primul tur de scrutin va avea loc în data de 12 februarie 2016;

c) al doilea tur de scrutin, dacă este cazul, va avea loc în data de 26 februarie 2016.

Art. 2. — Se adoptă Regulamentul electoral, prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 3. — Comisia Electorală Centrală aprobată prin Decizia Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România nr. 2/2015 privind aprobarea Regulamentului electoral al Colegiului Farmaciștilor din România, stabilirea perioadei de organizare a alegerilor la nivelul Colegiului Farmaciștilor din România și aprobarea Comisiei Electorale Centrale, cu modificările și completările ulterioare, își va continua

activitatea și va organiza noile alegeri potrivit legii, Statutului Colegiului Farmaciștilor din România, aprobat prin Decizia Adunării Generale Naționale a Colegiului Farmaciștilor din România nr. 2/2009 privind aprobarea Statutului Colegiului Farmaciștilor din România și a Codului deontologic al farmacistului, precum și Regulamentului electoral aprobat prin prezenta decizie.

Art. 4. — Indemnizația pe funcții a membrilor Comisiei Electorale Centrale se va aproba de către Biroul executiv al Consiliului național, iar pentru membrii comisiei electorale organizate la nivelul fiecărui colegiu teritorial se va aproba de către consiliul colegiului teritorial.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, cu excepția art. 3 referitor la componența Comisiei Electorale Centrale, se abrogă Decizia Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România nr. 2/2015 privind aprobarea Regulamentului electoral al Colegiului Farmaciștilor din România, stabilirea perioadei de organizare a alegerilor la nivelul Colegiului Farmaciștilor din România și aprobarea Comisiei Electorale Centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 9 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Farmaciștilor din România,
Dumitru Lupuliasa

București, 15 ianuarie 2016.
Nr. 1.

ANEXA Nr. 1

LISTA NOMINALĂ**cu colegiile teritoriale și structurile pentru care se vor organiza alegeri**

I. Alegeri pentru desemnarea membrilor consiliului teritorial, a reprezentanților în Adunarea generală națională a Colegiului Farmaciștilor din România, a membrilor comisiei de cenzori și a membrilor comisiei de disciplină

1. Argeș
2. Bacău
3. Botoșani
4. Constanța
5. Galați
6. Neamț
7. Olt
8. Prahova
9. Sibiu

10. Suceava
11. Teleorman
12. Timiș

II. Alegeri pentru desemnarea noilor membri ai consiliului teritorial

1. Brăila
2. Dâmbovița
3. Dolj
4. Giurgiu

III. Alegeri pentru desemnarea membrilor comisiei de disciplină

1. Covasna
2. Maramureș

REGULAMENTUL ELECTORAL

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Membrii consiliului colegiului teritorial, reprezentanții în Adunarea generală națională a Colegiului Farmaciștilor din România, membrii comisiei de disciplină, inclusiv cei ai Comisiei superioare de disciplină, precum și membrii comisiei de cenzori se aleg prin vot direct, secret și liber exprimat de către farmaciștii membri ai Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Membrii biroului consiliului colegiului de la nivel teritorial sau ai Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România se aleg în mod individual, pe funcții, respectiv președinte, 3 vicepreședinți și un secretar, de către membrii consiliului teritorial, respectiv de către Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 2. — Dreptul de vot, precum și dreptul de a fi ales poate fi exercitat numai de către farmaciștii membri ai Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 3. — Dreptul de a alege și de a fi ales se poate exercita numai în cadrul colegiului teritorial la care este înregistrat farmaciștul.

Art. 4. — (1) O persoană poate candida atât pe lista membrilor consiliului colegiului teritorial, cât și pe cea a reprezentanților în Adunarea generală națională a Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Nu se va putea candida concomitent pentru mandatele prevăzute la alin. (1) și pentru mandatul de membru în comisia de cenzori.

(3) Calitatea de membru al comisiei de disciplină, respectiv al Comisiei superioare de disciplină, este incompatibilă cu orice altă funcție din cadrul Colegiului Farmaciștilor din România, atât la nivel național, cât și teritorial.

Art. 5. — În vederea organizării și desfășurării alegerilor, se vor organiza comisii electorale teritoriale de către consiliile colegiilor teritoriale, respectiv o Comisie Electorală Centrală organizată de Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România și aprobată de către Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 6. — (1) Membrii comisiilor electorale nu pot candida la posturile electivă din cadrul Colegiului Farmaciștilor din România, în legislatura pentru care se organizează alegerile.

(2) Înaintea alegerii în această funcție, ei se vor angaja în scris să nu candideze pentru o funcție electivă în legislatura pentru care se organizează respectivele alegeri și că își vor exercita mandatul de membru al comisiei electorale până la finalizarea procesului electoral conform prezentului regulament.

(3) Retragerea din calitatea de membru al comisiei electorale, locală sau centrală, pe timpul funcționării lor, se poate realiza la cerere și exclusiv în baza unor motive obiective.

CAPITOLUL II

Comisiile electorale

SECȚIUNEA 1

Comisia electorală de la nivelul colegiului teritorial

Art. 7. — (1) Comisia electorală de la nivelul colegiului teritorial este formată dintr-un număr impar de membri, respectiv între 3 și 7 membri, în funcție de numărul membrilor colegiului respectiv, aprobați în mod individual de către consiliul colegiului teritorial la propunerea biroului executiv.

(2) În ședința de numire a comisiei electorale se va fixa și data primei întruniri a acesteia.

Art. 8. — (1) Comisiile electorale nu sunt subordonate organelor de conducere ale Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Comisiile electorale își vor desfășura activitatea sub supravegherea și controlul Comisiei Electorale Centrale, respectând legea, Statutul Colegiului Farmaciștilor din România, și prezentul regulament electoral.

Art. 9. — Comisia electorală va funcționa la sediul colegiului teritorial. Aceasta va pune la dispoziție comisiei, pe toată durata funcționării sale, un spațiu corespunzător desfășurării activităților, asigurând totodată condițiile materiale necesare funcționării comisiei și organizării alegerilor.

Art. 10. — (1) La prima întrunire comisia electorală își va alege dintre membrii săi un președinte și un secretar.

(2) Președintele conduce ședințele și activitatea comisiei electorale și este singurul abilitat să facă publice datele și informațiile ce decurg din activitatea comisiilor electorale.

Art. 11. — În termen de maximum 3 zile de la data primei sale întruniri, comisia electorală, prin președinte, va comunica Comisiei Electorale Centrale componența comisiei, funcțiile deținute în cadrul comisiei de către fiecare membru, adresa sediului unde își desfășoară activitatea, numerele de telefon și de fax sau, după caz, și adresele de e-mail.

Art. 12. — (1) Deciziile comisiei electorale se iau cu majoritate simplă de voturi, în prezența a minimum jumătate plus unu din membrii săi.

(2) În cazul egalității de voturi la luarea unei decizii, votul președintelui este decisiv.

(3) Prezența președintelui sau a secretarului este obligatorie.

Art. 13. — Ședințele comisiei electorale vor fi consemnate de către secretarul comisiei în procese-verbale de ședință, care vor fi semnate de către președinte, secretar și ceilalți membri prezenți ai comisiei electorale.

Art. 14. — Deciziile emise de către comisia electorală sau orice alt act emanând de la aceasta vor fi semnate și de către președinte și secretar.

Art. 15. — Pe timpul funcționării sale comisia electorală va avea o ștampilă proprie, care va fi ținută de către președintele comisiei sau, în lipsa acestuia, de către secretar.

Art. 16. — Comisia electorală va informa imediat Comisia Electorală Centrală despre problemele apărute în legătură cu interpretarea și aplicarea prezentului regulament electoral și se va conforma deciziilor de îndrumare ale Comisiei Electorale Centrale.

Art. 17. — Atribuțiile comisiei electorale sunt următoarele:

- a) organizează desfășurarea alegerilor la nivel teritorial;
- b) preia listele cu membrii colegiului teritorial;
- c) aduce la zi listele cu alegători, dacă este cazul;
- d) aprobă lista finală cu alegători;
- e) primește candidaturile depuse;
- f) verifică îndeplinirea condițiilor de fond și formă a candidaturilor depuse, înregistrându-le pe cele care îndeplinesc cerințele legale și respingându-le pe cele neconforme sau nelegale;
- g) face publice, prin afișare la sediul comisiei și pe site-ul colegiului teritorial, candidaturile depuse, data și locul alegerilor;
- h) comunică Comisiei Electorale Centrale numărul de alegători și candidații la funcțiile de conducere;
- i) conduce operațiunile de votare, luând toate măsurile de ordine în teritoriul în care are loc votarea;
- j) numără voturile, stabilește valabilitatea voturilor exprimate, totalizează voturile exprimate și stabilește rezultatele alegerilor;

k) redactează, în două exemplare, procesele-verbale de desfășurare a alegerilor și procesul-verbal al rezultatelor finale;

l) înaintează Comisiei Electorale Centrale un exemplar al procesului-verbal de desfășurare a alegerilor, al procesului-verbal al rezultatelor finale, însoțit de listele cu candidați, în termen de maximum 3 zile de la finalizarea alegerilor și numărarea voturilor exprimate;

m) organizează, dacă este cazul, noi alegeri;

n) acreditează, la cerere, observatori ai societății civile;

o) emite mandatele celor aleși după validarea primită de la Comisia Electorală Centrală;

p) îndeplinește orice altă activitate privind alegerile, dispusă de Comisia Electorală Centrală sau stabilită prin prezentul regulament electoral.

Art. 18. — În vederea alegerii biroului consiliului teritorial, comisia electorală de la nivelul fiecărui colegiu convoacă, în termen de maximum 5 zile de la validarea alegerilor de către Comisia Electorală Centrală, consiliul colegiului teritorial.

Art. 19. — (1) Prima ședință a consiliului colegiului teritorial este ședința de alegere a biroului consiliului teritorial, este condusă de către comisia electorală teritorială și este legal constituită în prezența a 2/3 din membrii titulari care au primit mandat.

(2) Alegerea are loc cu depunere de candidaturi pentru funcțiile executive, respectiv pentru un președinte, pentru 3 vicepreședinți și pentru un secretar. Votul este secret și se desfășoară pentru fiecare funcție în parte și separat.

(3) După alegerea biroului consiliului colegiului teritorial, comisia electorală teritorială comunică Comisiei Electorale Centrale componența noului birou executiv, iar după validarea alegerii acestuia predă membrilor biroului executiv mandatele și își încetează de drept activitatea, fiind considerată dizolvată.

(4) Președintele comisiei electorale va preda toate documentele rezultate în urma activității comisiei electorale, precum și eventualele mijloace care au fost puse de către colegiul teritorial la dispoziția comisiei electorale ori a membrilor acesteia.

SECȚIUNEA a 2-a

Comisia Electorală Centrală

Art. 20. — Comisia Electorală Centrală este formată din 5 membri aprobați de către Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România, care, în ședința de aprobare a comisiei, va stabili și prima dată de întrunire a acesteia.

Art. 21. — (1) Comisia Electorală Centrală va funcționa la sediul Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România va pune la dispoziția Comisiei Electorale Centrale, pe toată durata funcționării sale, un spațiu corespunzător desfășurării activităților, asigurând totodată condițiile materiale necesare funcționării acesteia.

Art. 22. — Prin grija biroului executiv, Comisia Electorală Centrală va avea la dispoziția sa un secretariat tehnic condus de către secretarul acesteia.

Art. 23. — (1) La prima întrunire Comisia Electorală Centrală își va alege dintre membrii săi un președinte și un secretar.

(2) Președintele conduce ședințele Comisiei Electorale Centrale și este singurul abilitat să facă publice datele și informațiile decurgând din activitatea comisiilor electorale.

Art. 24. — (1) Deciziile Comisiei Electorale Centrale se iau cu majoritate simplă de voturi, în prezența a minimum 4 dintre membrii săi.

(2) În cazul egalității de voturi la luarea unei decizii, votul președintelui este decisiv.

Art. 25. — Ședințele Comisiei Electorale Centrale vor fi consemnate de către secretarul acesteia în procese-verbale de ședință, care vor fi semnate de către președinte, secretar și de către ceilalți membri prezenți.

Art. 26. — Deciziile emise de către Comisia Electorală Centrală sau orice alt act emanând de la aceasta vor fi semnate de către președinte și secretar.

Art. 27. — Pe timpul funcționării sale, Comisia Electorală Centrală va avea o ștampilă proprie, care va fi ținută de către președintele acesteia sau, în lipsa acestuia, de către secretar.

Art. 28. — Atribuțiile Comisiei Electorale Centrale sunt următoarele:

a) asigură organizarea alegerilor la nivelul întregii țări, luând orice măsură necesară organizării și finalizării procesului electoral;

b) urmărește și asigură respectarea și aplicarea corectă a dispozițiilor legale, a celor statutare privitoare la alegeri și ale prezentului regulament electoral pe întregul teritoriu al țării;

c) asigură și răspunde de interpretarea uniformă a acestor dispoziții;

d) face publice pe site-ul Colegiului Farmaciștilor din România datele organizării alegerilor la fiecare colegiu teritorial, precum și locul unde urmează să aibă loc votarea;

e) emite decizii de îndrumare cu privire la aplicarea regulamentului de organizare a alegerilor și a celorlalte prevederi legale referitoare la alegerea membrilor organelor de conducere ale Colegiului Farmaciștilor din România de la nivel național sau teritorial;

f) rezolvă întâmpinările referitoare la propria activitate și soluționează contestațiile cu privire la modul de constituire, componența și activitatea comisiilor electorale teritoriale;

g) primește și soluționează contestațiile declarate împotriva deciziilor comisiilor electorale teritoriale inclusiv cele referitoare la respingerea sau aprobarea candidaturii;

h) primește listele cu candidați trimise de comisiile electorale teritoriale;

i) primește procesele-verbale de desfășurare a alegerilor, întocmite de comisiile electorale teritoriale, precum și procesele-verbale conținând rezultatele alegerilor;

j) soluționează contestațiile împotriva modului de desfășurare a votării și de stabilire a rezultatelor;

k) validează în termen de maximum 7 zile de la data finalizării alegerilor pe întreaga țară alegerile desfășurate la nivelul colegiilor teritoriale;

l) convoacă, în termen de maximum 7 zile de la validarea alegerilor, prevăzută la lit. k), noul Consiliu național al Colegiului Farmaciștilor din România și conduce prima ședință a acestuia, în care se va alege Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România;

m) pe întreaga perioadă a procesului electoral păstrează și gestionează toate documentele legate de procesul alegerilor, iar la final le predă spre păstrare și arhivare secretariatului Colegiului Farmaciștilor din România. Toate documentele rezultate în urma procesului electoral se vor păstra până la data finalizării următorului proces electoral, când vor fi distruse, cu excepția proceselor-verbale de validare a alegerilor și a câte unui exemplar al mandatelor emise, care urmează să se arhiveze;

n) pe perioada dintre alegeri desemnează membrii supleanți ca titulari în cazul vacantării unui loc în organele de conducere sau în comisiile de disciplină.

o) informează Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România cu privire la situația de invalidare, respectiv invalidare a unor alegeri, așa cum a rezultat aceasta în urma procesului de validare a alegerilor din colegiile teritoriale.

Art. 29. — După alegerea Biroului executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România, Comisia Electorală Centrală va funcționa pe lângă Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România până la data următoarelor alegeri, când se va alege o altă comisie.

Art. 30. — Toate documentele rezultate în urma procesului electoral, atât la nivel național, cât și de la nivel teritorial, se vor păstra până la data finalizării următorului proces electoral, când vor fi distruse, cu excepția proceselor-verbale de validare a alegerilor și a unui exemplar al mandatelor emise, care se vor arhiva.

Art. 31. — (1) Pentru colegiile teritoriale ale căror alegeri au fost invalidate, Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România, în urma informării primite de la Comisia Electorală Centrală, va stabili datele pentru organizarea unor noi alegeri în acele județe.

(2) Dacă la nivelul colegiului teritorial, consiliul colegiului teritorial nu decide altfel, noile alegeri se vor organiza de către vechea comisie electorală locală.

CAPITOLUL III

Candidaturile

Art. 32. — Declarațiile de candidaturi se vor înregistra la secretariatul colegiului teritorial, conform calendarului electoral aprobat de Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 33. — (1) Declarația de candidatură, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, va fi dactilografată și va cuprinde:

- a) numele și prenumele, domiciliul, specialitatea, gradul profesional și, acolo unde este cazul, titlul științific al candidatului;
- b) funcțiile deținute în cadrul organelor de conducere ale Colegiului Farmaciștilor din România de la nivel național sau teritorial, începând cu anul 2007, precum și indicarea perioadei în care au fost exercitate aceste funcții;
- c) mandatul sau mandatele pentru care se candidează;
- d) funcțiile pe care candidatul le deține în alte organisme statale, administrative, sindicale ori profesionale;
- e) vechimea în profesie a candidatului;
- f) dacă candidatul a avut sancțiuni din partea Colegiului Farmaciștilor din România în ultimii 5 ani;
- g) angajamentul candidatului ca, în situația în care va fi ales, să participe la toate activitățile și acțiunile organului din care face parte;
- h) data și semnătura candidatului.

(2) Pentru comisia de disciplină pot candida doar farmaciști cu o vechime de peste 7 ani în profesie și care nu au avut abateri disciplinare în ultimii 5 ani.

Art. 34. — După expirarea termenului de depunere a candidaturilor, comisiile electorale teritoriale încheie un proces-verbal prin care constată rămânerea definitivă a candidaturilor.

Art. 35. — (1) Comisia electorală teritorială va întocmi listele finale cu candidaturi și le va trimite împreună cu o copie a procesului-verbal de constatare a rămânerei definitive a candidaturilor Comisiei Electorale Centrale, cel mai târziu la 48 de ore după întocmirea și aprobarea lor.

(2) Listele finale cu candidaturi, în ordinea depunerii candidaturilor, vor fi afișate, prin grija comisiei electorale teritoriale, la sediul acesteia, precum și în alte locuri stabilite de biroul executiv al colegiului teritorial sau de Comisia Electorală Centrală, precum și pe site-ul colegiului teritorial.

(3) Listele finale cu candidaturi vor menționa data, locul și programul de desfășurare a alegerilor.

CAPITOLUL IV

Buletinele de vot

Art. 36. — (1) Modelul buletinelor de vot este prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Numărul de file al buletinelor de vot va fi stabilit de comisia electorală teritorială în funcție de numărul candidaților.

(3) Buletinele de vot se vor tipări de comisia electorală cu sprijinul material și logistic al colegiilor teritoriale.

(4) Un model al buletinelor de vot se va afișa la sediul comisiei electorale teritoriale, cu cel puțin 24 de ore înaintea datei votării, după ce a fost vizat și anulat de către președintele comisiei electorale teritoriale.

Art. 37. — (1) Vor exista 4 modele de buletine de vot, în funcție de mandatul pentru care se candidează:

- a) membru în consiliul colegiului teritorial;
- b) reprezentant în Adunarea generală națională;
- c) membru al comisiei de disciplină;
- d) membru al comisiei de cenzori.

(2) Pe buletinul de vot candidații vor fi trecuți în ordinea alfabetică a numelui, menționându-se numele, prenumele și gradul profesional.

Art. 38. — Buletinele de vot vor fi tipărite cu cel puțin o zi înaintea datei votării și vor fi primite pe bază de proces-verbal de către comisia electorală, care, după verificarea conformității și a exactității conținutului, le va păstra sub sigiliu până în ziua votării.

Art. 39. — (1) Pe buletinele de vot se va menționa numărul maxim al membrilor organului de conducere pentru care este buletinul de vot.

(2) Numărul membrilor consiliului colegiului teritorial se va stabili după următoarele proporții:

- a) 7 membri, pentru un număr de până la 100 de farmaciști înscriși;
- b) 11 membri, pentru un număr de 101 până la 500 de farmaciști înscriși;
- c) 13 membri, pentru un număr de 501 până la 1.000 de farmaciști înscriși;
- d) 19 membri, pentru un număr de peste 1.000 de farmaciști înscriși.

(3) Numărul membrilor supleanți ai consiliului colegiului teritorial va fi stabilit de comisia electorală teritorială potrivit următoarelor proporții:

- a) 3 membri, pentru un număr de până la 100 de farmaciști înscriși;
- b) 5 membri, pentru un număr de 101 până la 500 de farmaciști înscriși;
- c) 9 membri, pentru un număr de 501 până la 1.000 de farmaciști înscriși;
- d) 11 membri, pentru un număr de peste 1.000 de farmaciști înscriși.

(4) Potrivit aceluiași proporții, se va stabili și numărul membrilor supleanți pentru Adunarea generală națională a Colegiului Farmaciștilor din România.

(5) Norma de reprezentare în Adunarea generală națională este de 1/50 de membri.

(6) Comisia de disciplină de la nivel teritorial este formată din 3 membri titulari și 2 membri supleanți, iar Comisia superioară de disciplină, din 5 membri titulari și 3 membri supleanți.

(7) Numărul cenzorilor va fi de 3 membri. Dacă vor exista mai multe candidaturi, în caz de vacantare, primul membru neales devine membru titular.

Art. 40. — (1) Buletinele de vot se vor asigura în număr suficient, conform listelor cu alegători, cu un plus de 5% față de numărul alegătorilor.

(2) Buletinele de vot vor fi autentificate de comisia electorală teritorială prin aplicarea ștampilei proprii pe fața buletinului de vot, în momentul înmânării buletinului de vot către alegător.

Art. 41. — Buletinele neconforme, inexacte, deteriorate sau cele completate greșit de către alegători în timpul votării vor fi anulate prin mențiunea și semnătura președintelui, aplicându-se totodată și ștampila comisiei electorale teritoriale.

CAPITOLUL V

Desfășurarea votării

Art. 42. — (1) Perioada depunerii candidaturilor, precum și data votării, data primului tur, inclusiv data celui de-al doilea tur de scrutin, dacă este cazul, sunt aprobate de către Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Data exprimării votului se va afișa la sediul colegiului teritorial și se va publica pe site-ul propriu cu cel puțin 7 zile înainte de votării.

(3) Locul și programul de desfășurare a votării vor fi comunicate cu cel puțin 3 zile înainte de votării, prin afișare la sediul colegiului, prin publicare pe site-ul propriu al colegiului teritorial, precum și în alte locuri ori prin alte modalități stabilite de consiliul teritorial sau de către Comisia Electorală Centrală.

Art. 43. — (1) Votarea, la nivelul oricărei secții de votare, va avea loc numai în prezența a minimum 1/2 din numărul membrilor comisiei electorale teritoriale și a președintelui acesteia sau, în lipsa temporară a acestuia, a secretarului comisiei electorale teritoriale.

(2) Exprimarea votului se va face prin marcarea căsuței din dreptul numelui candidatului, vot pozitiv. Se consideră marcarea punerea în căsuța respectivă a oricărui semn, indiferent de formă, dimensiune sau culoare din care, în mod rezonabil, se poate deduce exprimarea votului pozitiv în favoarea candidatului în dreptul numelui căruia s-a marcat semnul respectiv.

Art. 44. — (1) Alegerile se pot desfășura într-o singură zi, începând cu ora 8,00 până la ora 20,00.

(2) Cu o oră înainte de începerea votării, președintele comisiei electorale teritoriale, în prezența celorlalți membri, verifică urnele și existența listelor electorale și a buletinelor de vot, iar după închiderea urnelor le sigilează aplicând ștampila secției comisiei electorale teritoriale peste semnătura sa, a secretarului și a încă unui membru al comisiei.

(3) Președintele este obligat să ia măsurile necesare pentru exprimarea secretă a votului și pentru ca alegerile să decurgă în bune condiții, luând, cu consultarea comisiei electorale teritoriale, toate măsurile de natură a asigura desfășurarea votării.

Art. 45. — Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România poate desemna un membru al său sau altă persoană să supravegheze organizarea și desfășurarea alegerilor.

Art. 46. — (1) Fiecare farmacist cu drept de vot, după ce se legitimează, după caz, cu carte de identitate, buletin de identitate sau pașaport și semnează în lista de votare, primește de la membrii comisiei electorale teritoriale câte un buletin de vot pentru fiecare funcție, pe care se va aplica ștampila comisiei electorale teritoriale de către președinte sau de către secretar.

(2) Farmaciștii membri ai colegiului respectiv care nu se regăsesc pe listele de votare vor fi înscrși de către președintele comisiei electorale teritoriale sau de către secretarul acesteia în listele de votare, menționându-se toate datele de identificare din cartea de identitate/buletin sau din pașaport.

Art. 47. — (1) Alegătorii vor vota separat, astfel încât să se asigure exprimarea secretă a votului.

(2) În ziua exprimării votului se interzice orice fel de campanie electorală sau altă manifestare asemănătoare. Comisia electorală teritorială va lua toate măsurile necesare în vederea interzicerii campaniei electorale în ziua votării.

CAPITOLUL VI

Stabilirea și constatarea rezultatelor alegerilor

Art. 48. — (1) După închiderea votării, în prezența celorlalți membri ai comisiei electorale teritoriale și, după caz, a celorlalte persoane care au dreptul să asiste la votare, președintele comisiei procedează la anularea buletinelor de vot rămase neîntrebuțate și numai după aceea se trece la deschiderea urnelor.

(2) Au dreptul de a asista la numărarea voturilor farmaciștii care au candidat la una dintre funcțiile electivă, pe baza cererii în scris depuse la comisia electorală teritorială, cu 24 de ore înainte de desfășurarea alegerilor.

Art. 49. — Sunt nule buletinele de vot care:

a) nu poartă pe prima față ștampila comisiei electorale teritoriale;

b) au altă formă sau alt model decât cele aprobate;

c) nu sunt conforme;

d) numărul maxim al membrilor organului de conducere pentru care s-a exprimat votul este depășit.

Art. 50. — Rezultatul se va consemna în 4 tabele separate, pentru consiliul colegiului teritorial, pentru Adunarea generală națională a Colegiului Farmaciștilor din România, pentru comisia de cenzori și pentru comisia de disciplină.

Art. 51. — (1) După numărarea voturilor, președintele comisiei electorale teritoriale încheie câte un proces-verbal, în două exemplare, pentru fiecare dintre cele 4 liste.

(2) Procesul-verbal va cuprinde:

a) numărul alegătorilor, potrivit listelor de alegători;

b) numărul alegătorilor care s-au prezentat la votare;

c) numărul total al voturilor valabil exprimate;

d) numărul voturilor nule;

e) numărul voturilor valabil exprimate, obținute de către fiecare candidat;

f) expunerea pe scurt a întâmplărilor, contestațiilor și a modului de soluționare a lor;

g) starea sigiliilor de pe urne la închiderea votării;

h) numărul buletinelor de vot primite;

i) numărul buletinelor de vot rămase neîntrebuțate sau anulate.

(3) Procesele-verbale se vor semna de către președinte, de către secretar și de către ceilalți membri prezenți ai comisiei electorale teritoriale și vor purta ștampila acesteia.

Art. 52. — (1) Dacă în urma numărării buletinelor de vot din urnă și a verificării listelor de votanți se constată că alegerile nu sunt valabile din cauza neîntrunirii condiției de participare a 2/3 din numărul membrilor cu drept de vot, se va face mențiune despre acest lucru în procesele-verbale, în care nu vor mai fi trecute datele de la art. 51 alin. (2) lit. e) și se va organiza turul al doilea.

(2) Noile alegeri, dacă este cazul, se vor organiza după două săptămâni de la data alegerilor precedente, în aceleași condiții, folosindu-se aceleași liste de candidați și alegători.

(3) Aceste noi alegeri se consideră valabile indiferent de numărul alegătorilor care au participat la vot.

(4) Decizia de organizare a unor noi alegeri va fi menționată în procesul-verbal.

(5) Pentru al doilea tur, pe buletinele de vot, inclusiv pe cele nefolosite rămase de la turul I, se va înscrie, prin ștampilare, mențiunea „turul II”.

Art. 53. — (1) Dacă alegerile din primul tur au fost valabil organizate prin întrunirea numărului de votanți, se vor stabili rezultatele în vederea atribuirii mandatelor.

(2) Atribuirea mandatelor se va face după validarea alegerilor organelor de conducere de către Comisia Electorală Centrală în ordinea descrescătoare a numărului de voturi și până la ocuparea numărului legal de mandate.

(3) În caz de voturi egale atât pentru membrii titulari, cât și, dacă este cazul, pentru membrii supleanți, departajarea se va face prin tragere la sorți, la care pot participa și cei în cauză.

Art. 54. — (1) Dacă alegerile din primul tur au fost valabil organizate prin întrunirea numărului de voturi obținute, devine membru în cazul vacantării unui loc în organul de conducere pentru care a candidat. Desemnarea se va face de către Comisia Electorală Centrală.

Art. 55. — (1) Comisia electorală teritorială va întocmi, în două exemplare, cele 4 procese-verbale de stabilire a

rezultatelor finale, din care câte un exemplar va fi înaintat în termen de maximum 6 zile Comisiei Electorale Centrale în vederea validării alegerilor.

(2) Pentru alegerea biroului consiliului teritorial se va întocmi un proces-verbal separat.

Art. 56. — Atribuirea mandatelor pentru consiliul colegiului teritorial, pentru Adunarea generală națională, pentru comisia de disciplină, pentru comisia de cenșori și pentru biroul consiliului colegiului teritorial se va face de către comisia electorală teritorială, după validarea alegerilor de către Comisia Electorală Centrală.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 57. — (1) Cheltuielile pentru organizarea și desfășurarea alegerilor se suportă de consiliile colegiilor teritoriale, iar cele pentru funcționarea Comisiei Centrale Electorale se suportă din bugetul Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Membrilor comisiilor electorale teritoriale și ai Comisiei Centrale Electorale li se poate acorda o indemnizație stabilită de consiliile teritoriale, respectiv de Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România.

(3) Birourile consiliilor colegiilor teritoriale, respectiv biroul executiv al consiliului național central, vor asigura comisiilor electorale teritoriale și centrale personalul tehnic auxiliar necesar pe perioada cât acestea funcționează, stabilind și suportând indemnizația acestora.

Art. 58. — Termenele prevăzute în prezentul regulament electoral sunt stabilite în zile calendaristice și se calculează din ziua următoare celei în care încep să curgă și se împlinesc la sfârșitul zilei-limită indicate.

Art. 59. — Prin sintagma *consiliul colegiului teritorial*, folosită în prezentul regulament electoral, se înțelege consiliul colegiului județean, respectiv al Colegiului Farmaciștilor din Municipiul București.

Art. 60. — Prevederile prezentului regulament electoral se completează cu dispozițiile legii și ale Statutului Colegiului Farmaciștilor din România, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 61. — Contestațiile împotriva rezultatului alegerilor se fac și se depun la comisiile electorale teritoriale, în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor votării și se soluționează de către Comisia Electorală Centrală.

Art. 62. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul regulament electoral.

ANEXA Nr. 1
la regulamentul electoral

Declarație de candidatură

Subsemnatul(a), cu domiciliul în, str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul/județul, specialitatea, gradul profesional, titlul științific (dacă este cazul), având o vechime în profesie de ani, pentru alegerile din anul..... depun prezenta declarație de candidatură la următoarele mandate din cadrul Colegiului Farmaciștilor din Județul/Municipiul București:

1.;
(membru în consiliul colegiului teritorial)
2.;
(reprezentant în Adunarea generală națională)
3.;
(membru în comisia de cenșori)
4.
(membru în comisia de disciplină)

De asemenea, declar că dețin funcția de în cadrul
(organisme statale, administrative, sindicale, patronale ori profesionale)

Menționez că:

I. am avut/nu am avut sancțiuni din partea Colegiului Farmaciștilor din România în ultimii 5 ani;

II. am deținut următoarele mandate:

A. la nivel teritorial:

- a) membru al în perioada
- b) membru al în perioada
- c) membru al în perioada
- d) membru al în perioada

B. la nivel național

- a) membru al în perioada
- b) membru al în perioada
- c) membru al în perioada
- d) membru al în perioada
- e) membru al în perioada
- f) membru al în perioada

După caz, se va tăia de către candidat varianta falsă în ceea ce îl privește de la pct. I sau pct. II și, după caz, se va completa pct. II.

Data

.....

Semnătura

.....

ANEXA Nr. 2
la regulamentul electoral

BULETIN DE VOT
pentru membrii Consiliului Colegiului Farmaciștilor
din Județul/Municipiul București

Votul se exprimă prin punerea unui semn, bifarea căsuței din dreptul numelui persoanei pentru care se dorește exprimarea votului, urmărindu-se ca numărul celor pentru care s-a exprimat votul să nu depășească numărul

Candidații:

Nr. crt.	Votul	Numele	Prenumele	Gradul profesional

BULETIN DE VOT
pentru reprezentanții în Adunarea generală națională

Votul se exprimă prin punerea unui semn, bifarea căsuței din dreptul numelui persoanei pentru care se dorește exprimarea votului, urmărindu-se ca numărul celor pentru care s-a exprimat votul să nu depășească numărul

Candidații:

Nr. crt.	Votul	Numele	Prenumele	Gradul profesional

BULETIN DE VOT
pentru membrii Comisiei de cenzori a Colegiului Farmaciștilor
din Județul/Municipiul București

Votul se exprimă prin punerea unui semn, bifarea căsuței din dreptul numelui persoanei pentru care se dorește exprimarea votului, urmărindu-se ca numărul celor pentru care s-a exprimat votul să nu depășească numărul

Candidații:

Nr. crt.	Votul	Numele	Prenumele	Gradul profesional

BULETIN DE VOT
pentru membrii Comisiei de disciplină a Colegiului Farmaciștilor
din Județul/Municipiul București

Votul se exprimă prin punerea unui semn, bifarea căsuței din dreptul numelui persoanei pentru care se dorește exprimarea votului, urmărindu-se ca numărul celor pentru care s-a exprimat votul să nu depășească numărul

Candidații:

Nr. crt.	Votul	Numele	Prenumele	Gradul profesional

ACTE ALE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

ASOCIAȚIA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE pentru aprobarea publicării Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2016

În temeiul art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 99/2013, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (1) și (8) din Regulamentul de organizare și funcționare a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012,

Consiliul director al Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă publicarea Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2016, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (7) din Regulamentul de organizare și funcționare a Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin

Hotărârea Guvernului nr. 353/2012, modificările în structura Tabloului Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, care apar pe parcursul anului, se pot consulta pe pagina web a acesteia.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Daniel Manașe

București, 15 ianuarie 2016.
Nr. 8.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

